

במדיונה

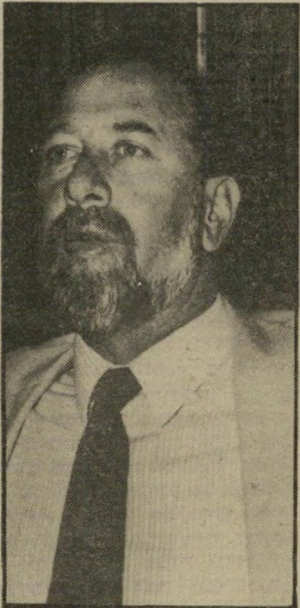
(המשך מעמוד 6)

נה, ומבקר את החלטת חדשות לשגר שליח מיוחד. מר דיסנצ'יק איננו מגלה לקוראיו כי לפני שיוגר השליח המיוחד ביקש חדשות מכתב מעריב לסקר עבורו את הנושא, ומעריב ב"אדיבותו" סירב להרשות זאת. לפיכך נאלץ חדשות, שאין לו כתב קבוע באתונה, לשגר שליח מיוחד למקום.

מר דיסנצ'יק קובע במאמרו כי: "מדי בוקר אפשר להאזין לשליחו המיוחד של 'חדשות' לחגיגת התעמולה של אש"ף משרד בריגוש גובר בנול" צה"ל."

העובדות הן שונות: שליח חדשות דיווח בנול"צ צה"ל בוקר אחד. יתר על כן, מר דיסנצ'יק אינו מגלה לקוראיו כי דווקא שליח מעריב הוא אשר דיווח בנול"צ צה"ל באותו נושא, בבקרים רבים, לפני הדיווח של שליח חדשות ואחרי הדיווח של שליח חדשות.

מר דיסנצ'יק נמנע מלגלות לקוראיו כי כתב מעריב באתונה היה בין חלוצי המשתתפים במסיבת העיתונאים שערך כו אנשי אש"ף בבית הנציגות שלהם באתונה, בעור שליח חדשות נמנע תחילה מלהיכנס לבניין, ועל כן לא השתתף במסיבת העיתונאים הראשונה של אש"ף. רק בעיקבות השתתפותו ה"חלוצית" של כתב מעריב ב"חגיגת

עוזר דיסנצ'יק שליח, מעריב דיווח

התעמולה של אש"ף, השתתף שליח חדשות במסיבת עיתונאים שנתקיימו לאחר מכן.

מר דיסנצ'יק כותב ברוח נבואית ובנימה צינית כי: "אם הספינה תצא לדרך, היו סמוכים ובטוחים ששליח חדשות יסדר אלינו מעל סיפונה, דרך נול"צ צה"ל."

וממור מכך, הוא מוסיף ומפליג עד למעשה ב"התהפחות" במעלות: "השלב הבא של העיתונות הישראלית הופך שית ובעלת היוזמה יהיה להצטרף לחוללי-הפגיעה של אש"ף ולתאר את דרכה באיזורים הניסיון בדרום-לבנון, עד לגרירה-מערבית, אל הקרב עם הצניחנים, או ראיון בלעדי ונועז עם מפקד החוליה, שזה עתה השתלטה על בית ספר במעלות."

עולה משני קטעים חמורים אלו, כי נוסף לכך שמר דיסנצ'יק הסתיר מקורו איזו עובדות חשובות, יש ברישמתו של מר דיסנצ'יק משום נסיון לפגוע בחדש שות וב"עיתונאי חבר האיגוד, בדרך המרמזות על שיתוף-פעולה עם האויב. ראוי שמועצת העיתונות תתן דעתה על השאלה אם הסתרת עובדות מה קוראים והתבטאות זו של עיתונאי ותיק ועוזר עיתון מתיישבות עם הוראות תקנות האתיקה המקצועית של המועצה, ובעיקר עם הוראות סעיף 1 וסעיף 2 של תקנות האתיקה, לפיהן נדרש דיווח "ביושר" ב"מהימנות ודי יוק".

אנו נודה אם תודיעונו מסקנותיכם בעניין.

שנערות נחמדות עולות 20 דולר ללילה. פגשתי נערות נחמדות בנפאל וניסיתי איתן, ואותו דבר קרה לי בלונדון. פגשתי בחורה נחמדה במרכז, הלכתי נוסף ללונדון ולהצגה.

כל הזמן בלונדון ניסיתי להתקשר אלייך מהמלון שלי ומסנדר-סטריט 100, אבל לא היתה תשובה. ומכיוון שסנדר-סטריט 100 לא פירסם את הסיפור שלי, היה לי זמן להתחבב ולפגוש אנשים."

ועוננו טוען באחד המיכתבים כי התכוון להמשיך לנסוע מאוסטרליה לניו-זילנד, טאהיטי ולוס-אנג'לס ומ"שם לניו-יורק. אבל אוסקר גרר וסנדר-סטריט 100 שלחו אותי לכאן על-ידי ישראלים. רציתי לפרסם את המידע שלי בארצות-הברית, אבל הרבה דברים הכתיבו את חיי עד כאן.

אינני מצטער על מה שעשיתי. הנקודה היא שאני לא מרגיש (כמו פולארד) אני זה שהחליט לפרסם את המידע בגלל סיבה מסוימת, כך שאני לא (מילה בלתי ברורה) כל זה. לא איכפת לי מה שכתבו עלי בעיתונים. סיבילו בכלל מאפשר לווענונו להודות עם סיבילו של ישוע הנוצרי, והוא מוכיח זאת במיכתבו: "הזמן הקשה הוא כעת, לחכות בסבל ובכבדות. האם את יכולה לחכות? אני יכול, אבל אני מרגיש רע לחשוב על כך שאת סובלת בגללי ועלייך לסבול לבדך? זוהי דרכו של ישוע הנוצרי. שא את הצלב עורך ונך אחרי. אני מרגיש שהאמונה עוזרת לי."

הצעת-הנישואין של מוטי התקבלה ברצינות ובשימחה על-ידי ג'ור, והיא שלחה לו במיכתב סידרה של שאלות

מצייני, "אני לא יכול לכתוב על (1) העבודה שעברתי, את יודעת. (2) (וכאן באות ארבע שורות מחוקות בעט וצלב המפנה לתחתית הדף, שם כתוב: אסור לי לכתוב על המניע למה שעשיתי. את יכולה לכתוב לי מה את חושבת היה המניע). (3) אני לא יכול לכתוב על הדרך שהביאו אותי לכאן. זה סוד, אבל הסיבה היא למנוע ממני לומר את האמת."

זמן מה אחרי שכתב מיכתב זה מצא וענונו דרך להעביר לעולם מידע על

זה יהיה לחיות לפי ישוע הנוצרי ולהאמין בו. ביקרתי בכנסיה כל יום ראשון, ואחרי חודש הוטבלתי. אז עברתי להתגורר ליד הכנסיה כאחד מאנשי הקהילה. קראתי את הברית החדשה, ואני יודע על ישוע הנוצרי ואני אוהב את דרכו. בחיים האלה אני רוצה לעזור לאנשים, לתת לה את כל מה שאני יכול. כי אני מאמין שבחיים האלה צריך לעשות משהו טוב עבור אחרים, ללא הבדל אם הם לבנים או שחורים.

„אני רוצה להיות כואר!"

כואר!"

הדרך שבה הגיע לישראל, כאשר כתב זאת על כף ידו.

לא כמו פולארד

מאחר שהקשר בין וענונו לזימט נותק כליל, כאשר יצא למסעו במזרח הרחוק, התעניינה ג'ור בקשריו עם נשים אחרות בזמן הטיול, והוא משיב: "שאלת אם היו לי יחסים באסיה ובלונדון. כמו טייל פגשתי טיילים אחרים, חלקם היו נערות. נסענו יחד, או שתינו קפה או אכלנו במסעדה. ערה. לפעמים ישנו באותה אכסניה. לא היו לי שום יחסים עם הנערות האלה. אפילו לא בכניסה, מקום ערות האלה."

הוא סיפר לג'ור כי מיכתביו אינם עוברים צנזורה, וכי היא יכולה לכתוב לו על כל דבר שיעלה על דעתה. אבל הם רוצים לדעת מה את כותבת, הוא

הסיבה השניה בגללה אני רוצה להיות נוצרי היא כי אני רוצה להיות חופשי לבחור את דתי ולא לדבוק בדת אבותי. הורי אינם יכולים להחליט עבורי. כל אחד חייב לבחור את אמונתו ולמצוא את תשובתו לפרש החיים בעולם הזה."

מיכתביו של וענונו לג'ור נכתבו באנגלית בסיסית במקצת. הוא נעזר במילון כדי לדלות מתוכו מילים שר"רשו לו, ולעיתים ניכר שהוא מתרגם תרגום מילולי מעברית.

הוא סיפר לג'ור כי מיכתביו אינם עוברים צנזורה, וכי היא יכולה לכתוב לו על כל דבר שיעלה על דעתה. אבל הם רוצים לדעת מה את כותבת, הוא

מרדכי וענונו שושפט השבוע ל-18 שנות מאסר, כתב לידיחו ג'ור זימט (משמאל), מחזיקה בתמונתו:

ג'ור זימט יודעת עכשיו כי כרי להגשים את חלומה ולהתחתן עם מרדכי וענונו היא תצטרך לחכות 18 שנה. יתכן שהיא תסכים להצעתו להתחתן איתו בכלל על ידי עורך-דין או כומר, ואז תתקצר תקופת הציפייה שלה. זימט, שהיא צעירה אידיאליסטית המ'אמינה בכנותו וצדיקתו של "מוטי", לא הופתעה מגוריה, והיא תמשיך בווראי לחכות.

חלק מעולמו הפנימי והרוחני של וענונו מתגלה במיכתב-האהבה ששלח לג'ור מהכלא. למרות העובדה שזוהי נונא וג'ור הכירו זה את זה בישראל, והיו חברים במשך תקופה של שלושה חודשים כאשר ג'ור עבדה כאחות מיילדת בבית-החולים בבאר-שבע, הרי שבעצם לא הכירו היטב איש את רעהו.

המיכתבים הראשונים מהכלא עדיין מלאים היסוסים וגישושים. מסירותה

של ג'ור, שלא התערה ממנו בעת צרתו, ואשר המשיכה לשלוח לו מיכתבי אהבה ובאה לארץ פעמיים כדי להיות איתו, נגעה לליבו. בגלל נאמנותה של ג'ור, ואולי גם עקב כדירותו וסיבילו של וענונו, נולדה הצעת-הנישואין ששלח לג'ור במיכתב.

אני יודע שאני גורם לך בעיות רבות ושוה זמן קשה גם עבורך. אני חייב לך הרבה. כמה שאני מכיר אותך יותר, אני אוהב אותך יותר! אני רוצה לתת לך משהו, והרבה היחיד שאני יכול לתת לך מכאן הוא עתיד ור הבתי. אני רק יכול להבטיח לך שיכול להיות לנו עתיד טוב יחדיו. שאנחנו אנשים טובים המאמינים באנושות, ורוצים לעשות משהו טוב עבור האנשים שות."

אבל את צריכה לחשוב על העתיד ולהחליט אם את מסוגלת לחכות לי. וכעת אני מבקש ממך להיות אשתי. מעולם לא ביקשתי מנערה להתחתן איתי, זו הפעם הראשונה, כתב וענונו באחד המיכתבים הראשונים מהכלא.

לעזור לבני אדם

ענונו לא ניסה להסתיר מג'ור כי מצפה לו תקופת-מאסר ארוכה, וכי היא תסבול בדירות וגירוי חברתי. אבל הוא הציע לה עתיד קסום: "אני רוצה ללמוד כאן, עד שאשתחרר, תיאולוגיה, להכין את עצמי להיות כומר. אז נוכל לגור יחד ליד כנסיה, באיזה מקום באסיה או בדרום-אמריקה, ונעבוד יחד כדי לעזור לאנשים מיסכנים. אני רוצה להקדיש את חיי לעזור לבני-אדם."

המחשבות על הנצרות עוברות כי חוסה-השני במיכתבים, וענונו מנסה להסביר לג'ור: "כעת אני רוצה לדבר על אמונות. כפי שאת יודעת, הפכתי להיות נוצרי כאשר הייתי בסינדר, אוסטרליה. שם החלטתי להתנצר. התעניינתי בנצרות כבר לפני הרבה זמן, ביקרתי בכנסיות וקראתי ספרים על הנצרות. בסינדר החלטתי לראות איך

מרדכי וענונו

לא היו לי שום יחסים עם נערות אחרות"